

Dr John D. Morris

Czy NASA odkryła życie w marsjańskich skałach?

7 sierpnia 1996 roku MASA ogłosiła, że „odkryła dane empiryczne mocno sugerujące, że ponad 3,6 miliarda lat temu mogło na Marsie istnieć życie” (komunikat prasowy NASA).

Analizowano meteoryt odkryty w Antarktyce w 1984 roku, o którym się sądzi, że przybył z Marsa. Zespół uczonych z NASA i Uniwersytetu Stanforda odkrył „cząsteczki organiczne przypuszczalnie marsjańskiego pochodzenia; kilka mineralnych cech charakterystycznych dla aktywności biologicznej; oraz prawdopodobne mikroskopijne skamieniałości pierwotnych organizmów podobnych do bakterii”. Pojedyncze odkrycia nie były same w sobie zbyt ważne, ale wszystkie razem skłoniły NASA do wydania wspomnianego oświadczenia. O odkryciach tych doniesiono przed opublikowaniem kompletnych danych w artykule w *Science* z 16 sierpnia. Artykuł, jaki teraz czytacie, został napisany po wydaniu oświadczenia przez NASA, ale przed opublikowaniem artykułu w *Science* i mogę w nim skomentować jedynie pierwotne doniesienia.

Przejrzyjmy najpierw wygłaszane twierdzenia. Wspomniany meteoryt jest skałą wulkaniczną, o której twierdzi się, że ma skład mineralny właściwy dla Marsa. Jest bardzo popękany. Uważa się, że niegdyś Mars posiadał wodę

w stanie ciekłym, która wypełniała pęknięcia, przynosząc dwutlenek węgla z atmosfery. Około miliarda lat później z nieożywionych związków chemicznych i wytraconych węglanów oraz składników organicznych miało wyewoluować proste życie. Niektóre z tych drobnutkich mikroorganizmów miały ulec fossylizacji wiążąc się ze skałą. Gdy w Marsa jakieś 16 milionów lat temu uderzyła duża kometa lub meteoryt, wyrzuciła tę skałę w przestrzeń kosmiczną, gdzie podróżowała ona w całkowitej próżni, aż 13 000 lat temu spadła w atmosferę ziemską jako płonąca kula, lądując w Antarktyce.

Piękna opowieść, ale czy prawdziwa? Przyjrzyjmy się kilku sprawom, oddzielając dokładne prawdopodobnie obserwacje naukowe od interpretacji, o których donosiła prasa.

(1) Skąd wiadomo, jak zbudowane są skały marsjańskie? Lądownik Vikinga w 1976 roku przekazał drogą radiową kilka danych chemicznych, ale nie wystarczają one, by zidentyfikować jakieś skały jako pochodzące tylko z Marsa. Każda skała wulkaniczna na Ziemi jest odmienna, dlaczego więc skały marsjańskie miałyby być wszystkie podobne do siebie i różne od ziemskich?

(2) Czy te daty są poprawne? Radioizotopowe metody datowania są notorycznie niewiarygodne. W meteorycie nazwanym *Allende* — na którym wykonano najwięcej badań dotyczących jego wieku — każdy związek chemiczny dawał odmienny wiek. Nie można mieć zaufania do wieku 4,5 miliarda, 3,6 miliarda, 16 milionów czy 13 tysięcy lat, jakie stwierdzano w badaniach.

(3) Czy uderzenie komety mogło wyrzucić skały w przestrzeń kosmiczną, przewyciężając przyciąganie grawitacyjne Marsa? Z fizycznego punktu widzenia jest to możliwe, ale w niewielkim stopniu. Trzeba mieć dobre świadectwo, zanim zaproponuje się taki „daleki strzał”.

(4) Czy organiczne związki chemiczne mogłyby oprzeć się wyparowaniu przez 16 milionów lat w całkowitej próżni? Czy mogły przetrwać wejście w atmosferę ziemską? Czy w ciągu 13 000 lat przebywania na Ziemi nie nastąpiło żadne zanieczyszczenie? Czy te węglowe składniki, które przecież podobne są do pochodzących ze źródeł nieorganicznych, rzeczywiście są organicznego pochodzenia?

(5) Czy „skamieniałości” są prawdziwymi skamieniałościami? Są one skrajnie małe, „około 1/1000 średnicy ludzkiego włosa”. Czy meteoryt wielkości ziarna jest w stanie zachować takie subtelne struktury?

Poprzednio NASA planowała wysłanie innego próbnika kosmicznego na Marsa w listopadzie 1996 roku. Prezydent Clinton na tydzień przed 7 sierpnia wydał oświadczenie w tej sprawie, wzywając do planowania ekspedycji kosmicznej i dostarczenia dodatkowych funduszy.

Jak można sobie wyobrazić, środki masowego przekazu czynią więcej hałasu wokół tej historii, niż wielu ostrożnych uczonych, z których wielu się ze sobą nie zgadza. Rozpaczliwy wysiłek udowodnienia ewolucji bez Boga tłumy u wielu zdolność do logicznego myślenia. Przewiduję, że wkrótce uczeni odrzucą tę ideę. Zanim to jednak nastąpi, wiedźcie, że chrześcijaństwo nie jest zagrożone przez to odkrycie.

John D. Morris, Ph.D.

John D. Morris, Ph.D., Did NASA Find Life in Martian Rocks?, *Acts & Facts*, September 1996, vol. 25, No. 9; za zgodą Redakcji z jęz. ang. tłum. Mieczysław Pajewski).